

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

เห็นธรรมไม่มีความหมายแล้วจะจม

เมื่อเช้านี้เขามีเรื่องมาเล่าให้ฟัง ข้อเท็จจริงอะไรเราก็เล่าตามข้อเท็จจริงนั้นแหละว่า เขาไปขอคาถากับหลวงพ่อกุณว้างั้น เอ้อ หลวงพ่อกุณกับหลวงพ่อบัวมันเข้ากันได้มันพวกขลังด้วยกัน ขลังนั้นท่านก็ได้บอกว่าคุณขลังนะ เป็นเรื่องของประชาชนเขาพูดเหมือนกัน เราก็นำเรื่องประชาชนมาพูดว่าขลังเฉย ๆ ท่านไม่ได้บอกว่าคุณขลังอะไรไม่ได้ขลังอะไรแหละ ที่นี้เขาก็ไปขอคาถาจากท่าน ได้คาถาแล้วเขาก็ขับรถบิ่งใหญ่เลย เราก็ไม่ทราบว่าคุณนั้นจะคุ้มครองแบบไหน ๆ เราก็ไม่รู้ละ คาถาที่หลวงพ่อกุณมอบให้คนที่เขามาขอไป ไป พอได้คาถาจากหลวงพ่อกุณแล้วขับรถบิ่งใหญ่เลย เราไม่ได้ถามดูว่าเวลาเขาจะขับรถนั้นเขาติดเครื่องหรือเปล่า หรือเขาเหยียบคันเร่งไปเลยก็ไม่รู้

ที่นี้รถพาลงคลองไปนูน กลับมาก็มาต่อว่าท่านชี หลวงพ่อบัวให้คาถาไปแล้วขับรถปลอดภัย ทำไมถึงพาคคนขับรถลงคลอง ผู้แต่ก็ถามว่า สูขับเท่าไร สูเหยียบคันเร่งเท่าไร สูงต่ำขนาดไหน ภาษาเราก็ว่าอย่างนั้นแหละนะ เขาบอกว่า ๑๔๐ โอ้โฮ ภูเขาตกจากภูโตดลงตั้งแต่รถมันวิ่งถึง ๙๐ ภูโตดลงแล้ว ใครจะไปคุ้มครองหัวสู สูจะลงทะเลก็เป็นเรื่องของสูเอง ภูโตดลงตั้งแต่รถวิ่งถึงแค่ ๙๐ ภูโตดลงแล้ว สูจะลงคลองไหนทะเลไหนก็เป็นเรื่องของสูเอง ภูเอาตัวรอดก็เป็นพอ เอ้อ เข้าทำดีนะเราถึงมาพูด

ที่นี้คาถาของเราเมื่อเช้านี้ฉันจึงหัน เราก็ไม่ทราบที่เราได้ติดเครื่องไม่ติดเครื่องเหยียบคันเร่งไม่เหยียบคันเร่ง เห็นแต่รถเราบิ่งใหญ่ ฉันจึงหันแล้วหมู่เพื่อนหนีไปหมดจนกระทั่งญาติโยมเขามานั่งคอยรอเราฉันจึงหันเสร็จแล้ว มีอะไรก็จะพูดให้ฟังกันตอนนั้น เขาก็จ้องกันอยู่ตลอดเวลา รถเราก็บิ่งดูเหมือนจะ ๑๖๐ หรือไงมันวิ่งเมื่อเช้านี้มันเลยทะเลแหละ รถเราเก่งกว่าคาถาหลวงพ่อกุณอีก เหยียบคันเร่งใหญ่เลย ฉันไม่รู้จักหยุดเมื่อเช้านี้ละ โอ คาถาหลวงตาบัวมันขลังเกินไปแล้ว มันจะเอาให้ท้องระเบิดจนได้ เมื่อเช้านี้ฉันจึงหันก็ได้มากอยู่นะ ยาที่ว่านั้นคงเข้ากันได้แล้ว ยาจำเดชหรือว่าไง (ครับ) นั้นละได้ยามาในราวสี่ห้าวัน เขาบอกว่ายานี้ฉันได้นอนหลับ

การฉันได้การนอนหลับนี้เราก็เคยฉันได้นอนหลับมานานแล้ว มันหลับจนขึ้นเกียจตื่น ถ้าเป็นภวานานี้พวกนี้เอาไม่ไสมันก็ยังจับหมอนคว่ำหมอนไปด้วยนะ เราก็เคยมาแล้ว ที่นี้เวลามาฉันนี้เห็นผลนะ คือฉันจึงหันมันก็ธรรมดาของมัน แต่สำคัญการนอนนะ นอนหลับดีอยู่ ได้ผลอยู่ ยานี้ที่เด่นก็คือได้ผลทางการนอน เป็นหลับเป็นตื่นพอประมาณนะ ธรรมตามันหลับยับ ๆ แยับ ๆ เท่านั้นไม่หลับมาก ที่นี้ตั้งแต่ฉันยามาแล้ว

นี่หลักรู้สึกว่าผิดปกติดูอยู่ นี่เราก็จะต้องได้เตรียมเหยียบเบรกเอาไว้ เต็มมันจะกลับไปเลย จะเลย ๑๖๐ ไปอีกนะ ฉันทันที ๑๖๐ แล้ว เวลานอนจะพาดเข้า ๒๐๐ ก็ตายเลย หลวงตาบัว คาถาหลวงตาบัวมีแต่เรื่องวิจิตรพิสดาร นอนหลับมันจะหลับไปเลยก็ 모르

ยานี้เห็นพระท่านผสมไว้เล็ก ๆ นิดหน่อย ประมาณสักกิโลกรัมเต็ม ๆ เท่านั้นเราฉินดู ก็เห็นผล ฉันทันทีได้พอประมาณอยู่ ดืออยู่ แต่มันจะไปแคไหน ก็อย่างว่าแหละ เราก็พูดตามระยะที่มันดี มันเปลี่ยนแปลงของมันไปอย่างนั้นโลกอนิจจัง ความเที่ยงตรงถาวรของมันมีที่ไหน ธรรมต้องจับตลอดครอบมันไว้หมด ไม่ตื่น ฉันทันทีไม่ได้ไม่ตื่น มันเป็นอย่างนี้ก็ว่าตามเรื่องมัน ตามเรื่อง ๆ ไม่ติดไม่ยุ่งมัน เราก็ไม่เป็นทุกข์ จะว่าฉันทันทีแล้วก็ได้ใจ พอฉันทันที เอ๊ ทำไมเป็นอย่างนี้ นั่นเป็นบ้าแล้วนะ ได้หรือไม่ได้ก็อยู่กับเรา

เมื่อวานนี้ท่านสมบุรณ์ก็มานวดเส้น โถ นวดเมื่อก่อนพิลึกเหมือนกันนะ พิลึกไปคนละทาง ๆ ของแต่ละครั้ง ๆ นะ วันหนึ่งเจ็บไปแบบหนึ่ง ๆ ไม่ซ้ำกัน คือเส้นนี้มันสำคัญมาก กระดูกแตกเสียก่อน จากนั้นมาก็มีอะไรในนี้ ถ้าหากไม่ใช่ท่านสมบุรณ์นี้เราต้องเป็นอัมพาตแน่นอน แต่ตอนนี้ถึงกัน ว่ามันเป็นด้วยเส้นแล้วก็ปล่อยเลย พาดเสียจนโถ เหมือนแขนจะขาดไปเลย แต่เมื่อวานนี้มันก็พิลึก พอเริ่มติดเครื่องนี้คันแรงขึ้น ๑๒๐ แล้ว เมื่อวานนี้ นวด ชัดกันเสียจน โถ แรงใหญ่เลย ๕๕ นาที มีแต่คลุกวงในทั้งนั้น ๕๕ นาทีนี้ พิลึกจริง ๆ นะเจ็บเมื่อวานนี้ เจ็บผิดปกติ คือท่านคู้ยี่เขี่ยเอาที่จุดสำคัญ ๆ เพราะฉะนั้นมันถึงเจ็บเอามากเมื่อวานนี้ ท่านเอาใหญ่เลย เราก็เฉยเลยเหียว

พอเสร็จไปแล้วก็ถาม วันนี้รู้สึกว่ามีพิสดารผิดปกติดูอยู่มาก เป็นยังไงขนาดนี้ ถ้าเป็นท่านเพ็งเป็นยังไง โอ๊ย สลบไปนานแล้ว ท่านสมบุรณ์พูดเมื่อวานนี้ แล้วถ้าเป็นท่านเพ็งเป็นยังไง โอ๊ย สลบไปนานแล้ว คือมันเต็มเหนี่ยวเมื่อวานนี้ เบนะ อย่างนั้นแหละ คือเจ็บขนาดไหนมันเจ็บเพื่อจะหาย เพราะฉะนั้นเราถึงปล่อยให้มันเต็มเหนี่ยวเลย แล้วเบาเมื่อคืนนี้ ค่อยเบาไปเรื่อย ๆ สำคัญอยู่ในจุดนี้ เพราะฉะนั้นมันถึงหนักมาก นวดธรรมดาไม่ได้ ท่านสมบุรณ์ก็บอกไม่ได้ไม่มี อย่างหลวงปู่ไม่มี ไม่เคยมี อันนี้แบบปล่อยเลย

นี้จะหายได้นะ เราแน่ใจว่าจะหายได้เพราะถึงเส้นมันเลย มันเจ็บมันปวดขนาดไหน คู้ยี่เขี่ยดึงออกมาจนได้แหละ แล้วค่อยเบาไป ๆ เจ็บมาก ธรรมดาไม่มีใครทนได้ อย่างว่า เราก็ยอมรับนะที่ว่าไม่มีใครทนได้ ทำไมเราทนได้ ก็เรานี้แหละ แนะ แก้ก้นบับเดียว ไม่ใช่เขานี้แหละ ก็อย่างนั้นแหละ เรื่องอริยสังัจจการณาให้ถึงกันแล้วก็อย่างนั้นแหละ เรียกว่าอริยสัง

พูดอย่างนี้พูดให้ใครฟังไม่ได้ นะ คือไม่มีใครจะเป็นอย่างนี้ รู้อย่างนี้ พิจารณาอย่างนี้ ต่อเหตุการณ์คือการนวดเส้นอย่างนี้เป็นต้น ใส่ลงไปบับก็ร้องโก้งเลยแหละ เอา

เสื่อมาสู่เลย ร้องโวกั๊ก ๆ เลย นี่ไม่ร้อง ปล่อย ดีไม่ดียังบอกด้วยซ้ำพอลงถึงจุดสำคัญคือธรรมดาของหมอนวด เอ้อ จุดนั้นแหละ พอข้างนั้นเขาก็จะแน่น ไม่ว่าจะมอเส้นคนใดก็ตาม ถ้าว่าน เอ้อ ตรงนั้นแหละ มันขนาดใหญ่นะ แต่ท่านสมบูรณ์ท่านไม่ทำอย่างนั้นคือเวลาไปถึงจุดสำคัญ ๆ ถูกจุดสำคัญคือจะต้องเจ็บมากและชั้ตอยู่ตรงนั้นมาก ผิดอยู่ตรงนั้นมาก จะแก้มันตรงนั้น

พอเราบอกว่า เอ้อ ตรงนั้น ๆ อื้อ ถ้าแรงกว่านี้จะอีกเสบ ท่านว่า ท่านไม่ไปตามเรานี้ละ คือถ้าว่านเอาตรงนั้นแหละ ธรรมดาต้องแน่นลงไปหนักเต็มเหนียวเลย คือที่เราบอกก็บอกเพื่อให้ท่านแน่นลงไปนั่นเอง เอาลงไป พอถึงจุดมันแล้ว เอ้อ ตรงนั้น ๆ ท่านก็ตอบมาว่า ถ้าเลยนี้ไปมันจะอีกเสบ ถ้างั้นก็แล้วแต่ท่าน เราก็มอให้เลย อย่างนั้นละ เจ็บขนาดไหนฟังซินะ แล้วก็หายไปเป็นลำดับลำดับานะ เราค่อนข้างแน่ใจว่าจะไม่เป็นอัมพาต เพราะเขาเป็นลำดับลำดับานะ แขนที่เกิดอุบัติเหตุ นะ ที่รถไป..

อันนี้ก็เป็นการอันหนึ่งเหมือนกันนะอีตาคอนนี่ก็ดี เราจะตำหนิแกเราก็ตำหนิไม่ลง เราก็พิจารณาของเราอีกแง่หนึ่งเหมือนกัน รถเขาก็ขับดีตลอด ทางก็ดี รถก็ขับดีอยู่เราก็นอนอยู่ในรถ แล้วไป อีตาคอนนี่แกขับรถมอเตอร์ไซค์มาแก๊ง ๆ ทางของเราก็เป็นทางโล่ง ๆ ทางโน้นก็โล่ง ๆ ไม่มีรถที่ไหนจะผ่านมาพอจะเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้นมา แต่ก็เกิดขึ้นมาได้ นี่ชิมันน่าคิดนะ รถของเราวิ่งไป อยู่ ๆ ก็แก๊ง ๆ เข้ามานี้เลย ตัดเข้ามานี่ มันก็หลบไม่ทันซิ ถ้าหากว่าจะไปตามนี้ ถึงเป็นแนวที่ถูกของเราก็ตาม ก็เขาผิดร้อยประตูแล้ว มานี้รถชนบั้งนี้แหละเลยนะ ไม่ใช่ตายธรรมดา ตายแบบแปลกเลย เขาก็หลีก หลีกให้พ้นมันก็แลบลงไป อีตาคอนนี่ก็พ้นภัยไป

นี่มันน่าคิดอยู่ รถลงไปโน้น โห้ย เรานี้ตกลงเป็นระยะ ๆ ก็เราไม่ได้แผลอะไรนี้ดูเหตุการณ์ตลอดถึงที่สุดของมันเลย เรานอนอยู่นั้นมันตกลงตุ้ม ๆ เราก็สังเกตดูเรื่องไป มาสรุปเอาเลย สมมุติว่าคนคนนี้ตายเราไม่ได้คำนึงถึงกฎหมายยิ่งกว่าเรื่องธรรมนะ ถ้าสมมุติว่าคนคนนี้ตาย จะหมดเงินไปสักกี่ล้าน ไม่ใช่ธรรมดา นะ พูดถึงเรื่องทางกฎหมายนี้ ดีไม่ดีเขาก็รู้แล้วว่าเราเป็นพ่อตำรวจ เขาก็ยิ่งจะให้เกียรติมากขึ้นอีก ดีไม่ดีไม่มีความผิดก็ได้ เพราะเป็นเหตุที่สุดวิสัย ผู้นี้แก๊งเข้ามาต่างหาก เขาแก้เสียค่าเดียวก็ได้นี่นะ

แต่ธรรมไม่เป็นอย่างนั้นซี ถ้าอีตาคอนนี่ตายจะต้องชั้ใช้ไล่เลียงถามทุกสิ่งทุกอย่าง ละเอียดลออ ความเป็นอยู่เป็นยังไง ผู้ที่ตายไปแล้วก็ตาย ผู้เป็นอยู่ที่เกี่ยวโยงกัน พวกลูก ๆ หลาน ๆ ครอบครัวเห่าเรืออยู่กันยังไง เป็นยังไง สมบัติเงินทองข้าวของมียังไง มันจะลูกลามกันไป สมมุติว่าไม่มีเงินมีทองก็ต้องให้เงินให้ทอง ควรให้หนักให้หนา ควรปลูกบ้านให้ก็ปลูกบ้านให้ ราคาเท่าไร ๆ อันนี้มันจะออก ออกของมันเองด้วย

น้ำใจนะ ไอ้เรื่องกฎหมายเราไม่ไปสนใจแหละ สนใจเรื่องศีลเรื่องธรรมมากกว่า ถ้าแก่ตายนี้จะต้องไปหลายล้าน เราคิดว่านะ แต่แก่ก็ไม่ตาย เราเจ็บเพียงเท่านี้ก็ไม่ใช่ไรแหละ ผ่านกันไป เอ้อ กรรมอันหนึ่งเหมือนกัน

เราก็ไม่ถามถึง สถานที่นั้นรถเราก็ผ่านไปผ่านมา เราก็ไม่เคยสนใจว่าตรงนี้ไหม ตรงนั้นไหม ที่รถคว่ำ ไม่เคยสนใจ ก็มันคว่ำไปแล้วมันผ่านไปแล้วสนใจกับมันอะไร ผ่านไปอย่างนั้นแหละเราไม่เคยสนใจ เลยไม่รู้ว่าจะตรงไหน ๆ นะจนกระทั่งปานนี้ ไม่เคยถามไม่เคยสนใจ

นี่พูดถึงเรื่องเหตุการณ์ เรื่องธรรมกับโลกผิดกัน ถ้าโลก ธรรมดาก็จะว่าผู้ใหญ่ เป็นฝ่ายผิดเสมอ ผิดก็ผิดจริง แต่จะผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผิดแบบที่มันสุดวิสัยจริง ๆ แต่คนมันตายทั้งคน ความเสียหายทางด้านจิตใจของเรา กระทบกระทั่งอันหมดใน โศครในวงศ์ของเขาเป็นยังงั้นนี่สิ ที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปเยียวรักษาโรคหัวใจนั้นมัน สำคัญ จะต้องหมดเป็นล้าน ๆ วาจั้นเลย ไม่ใช่ธรรมดา นะ นี่อำนาจเมตตาธรรมมันเป็น ของมันเองนะ เรื่องที่เขาจะปรับอะไรเท่าไร เราไม่ไปสนใจเลย ปรับเท่าไรให้ทันที เพียง ชีปะตี๋ เรื่องใหญ่นั่นสิเรื่องสำคัญ ก็ผ่านมาได้ นี่จะถึงวันที่ ๑๗ มีนา นี่จะเป็น ๓ ปีแล้ว มั้ง ๓ ปีเต็ม ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนา ๕๑

พอทราบข่าวอะไร ๆ ทางฝ่ายผู้ใหญ่ทางกรุงเทพก็โทรมาถามกันยุ่งไปหมด ว่า เราจะดัดใหม่การช่วยชาติบ้านเมือง ท่านจะหยุดไหม เราก็ตอบเราไม่หยุด ตลอดมา อย่างนี้ ไปไม่ได้ก็แบกแขนไป ไปกรุงเทพก็แบกแขนไปนะ ที่เอาอะไรคล้องไว้นี้ แบก แขนไปเทศน์ตลอดมา ลงชั้นเวทีแล้วไม่ถอย มีศอกเดี่ยวก็ฟัด มีสองศอกก็ฟัด นี่ศอก หนึ่งถูกมัดไว้แล้ว ยังศอกเดี่ยวก็ฟัดเลยจนกระทั่งปานนี้แหละ แล้วค่อยหายไป ๆ นะ ระยะนี้ก็ค่อยเบามากแล้ว ไม่ใช่ไรแล้ว

วันนี้ก็ไม่มีอะไรพูดนักละ มันเหนื่อยนะหลงตากดี พูดทุกวัน ๆ พูดทุกวันนี้ ออกวิฑูรย์ทุกวันนะ เทปอัดไว้ข้างบนแล้วก็ออกสถานีอุดรฯ ๘ สถานีออกด้วยกันหมด เลยในวันหนึ่ง ๆ เป็นแต่ว่าไม่ช้าเวลา จากนั้นก็ออกกรุงเทพ แล้วก็ออกทางอินเตอร์เน็ต อีก ทุกวัน ๆ วันหนึ่งได้เรื่องหนึ่ง ๆ มาพูดอยู่เสมอ เพราะโลกเรานี้โลกโกโรโกโส โลก หาประมาณไม่ได้ โลกไม่มีฝั่งมีแดน คือกิเลสนี้จะหาฝั่งหาแดนหาเหตุหาผลหากฎ เกณฑ์กับมันไม่ได้เลย มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องควบคุมให้อยู่ในกรอบ ในขอบในเขต ในเหตุในผล จึงพออยู่ได้กันมนุษย์เรา

เราอย่าเข้าใจว่ากิเลสเป็นสิ่งที่เลิศเลอ ธรรมไม่มีความหมาย อย่างนั้นเป็นความ ผิดร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วจะพากันจมทั้งชาติไทยของเราและชาติใดก็ตาม ลงทะเลหลวง ไปด้วยกันทั้งนั้นถ้าลงไม่เห็นธรรมเป็นของจำเป็น ธรรมเป็นเครื่องควบคุม การชั่วรอด

จะช้าหรือเร็ว เลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวาก็ตามขึ้นอยู่กับคนขับ มันมีเครื่องควบคุมกันอยู่นั้น เครื่องดีก็จริงแต่คนขับไม่ดี เลวนั้น คนเราจะมีรู้ความสามารถฉลาดแหลมคม ขนาดไหน ด้วยความทะนงที่กิเลสมันชอบพาให้ทะนงเสมอนั้นก็ตาม ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องควบคุมแล้วแหละทั้งนั้นแหละ ความรู้เหล่านี้ความรู้เพื่อแหละ ไม่ใช่ความรู้เพื่อให้ชาติบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง

กิเลสจะพองตัวเสมอ เย่อหยิ่งจองหองไม่มีอะไรเกินกิเลส ชอบยกชอบยอที่สุด ไม่มีวันอ้อมพอกคือกิเลส หิวโหยจะเป็นจะตายคือกิเลส หิวโหยเรื่องความยกยอปอขึ้นสรรเสริญ ยกตัวว่าดี แม้ไปอยู่ในเรือนจำก็ให้เขายกยอว่าดีตลอด นักโทษในเรือนจำนั้นไม่มีใครเป็นผู้ทุจริต มีแต่คนสุจริต เราอยากจะไปหาคนสุจริตแล้วให้ไปหานักโทษในเรือนจำ ถามปากไหนก็ถามเถอะนะ นี่เป็นยังไงถึงได้มาติดคุกติดตะราง เขาจะตอบด้วยความบริสุทธิ์ของเขาทันทีว่า เขาหาว่า นั่นเห็นไหม มันยอมรับความจริงเมื่อไร

เพราะฉะนั้นความบริสุทธิ์ตามเรื่องของกิเลสแล้ว จึงไปกองอยู่ในเรือนจำ อยู่กับนักโทษทั้งนั้น พวกนี้พวกบริสุทธิ์ ประกาศตนได้บ้าง ๆ เลยว่า เขาหาว่า เขาอยู่นอกเรือนจำเขาไม่ได้ประกาศตนแก้ตัวอะไร ใ้มันต้องประกาศทันที เขาหาว่า ความจริงแล้วเป็นจริง ๆ เหนอ เป็นจริง ๆ แหละคร่ำบ ถูกมัดแล้ว เอาธรรมมัดเข้าไป ความจริงแล้วเป็นยังไง จริง ๆ แหละคร่ำบ คือไปขโมยเขาเป็นต้นนะ จริง ๆ นั่นแหละ

มันไม่ได้ยอมรับนะเรื่องของกิเลส นี้โลกเรา เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเรานี้ ถ้าไม่ยอมรับบรรทัดธรรม ซึ่งสมนามกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธแล้ว เมืองไทยเราจะจมให้โลกทั้งหลายเขาได้ดูถูกเหยียดหยามว่า เมืองไทยนี่คือเมืองมูตรเมืองคูล ไม่ใช่เมืองพุทธศาสนา ถ้าเมืองพุทธศาสนาต้องยอมรับความจริงกันบ้างซี ไม่มากก็รับบ้าง พอเห็นวีแววแห่งความดีของชาวพุทธเราแสดงออกมาบ้าง ผิดยอมรับว่าผิด ถูกยอมรับว่าถูก แก้ไขตัดแปลงกันไปเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขในระหว่างคนหมู่มาก เฉพาะอย่างยิ่งชาติไทยของเรา เอาศาสนาเป็นเครื่องควบคุมให้อยู่ในระดับที่พอเป็นพอไป ถึงไม่ได้ดีเลิศเลอขนาดไหน ขนาดที่ว่าควบคุมด้วยอรรถด้วยธรรม ให้พอเป็นพอไปแล้ว บ้านเมืองเราก็ผาสุกร่มเย็นได้

นี่จะมีตั้งแต่พื้นแต่ไฟความโลภเผาบ้านเผาเมือง ได้เท่าไรไม่พอ ๆ บ้าอำนาจ บ้าตื้นอำนาจ หลงอำนาจ หลงยศหลงศักดิ์ของตัวเอง หลงรายรั้ารายรวย เลยเหยียบคนทั้งชาติไปได้ นี่คือความโลภ นี่คือไฟ นี่เผาบ้านเผาเมืองได้จริง ๆ ไม่สงสัย ทีนี้ธรรมระบับเข้าไป เรื่องโลภมันมีด้วยกันทุกคนนั่นแหละ แม้แต่สัตว์เขาก็อยากเขาก็โลภ แต่สัตว์เขาไม่ได้โลภแบบเป็นกิเลสอย่างเรา เขาโลภด้วยธาตุด้วยขันธ์ ส่วนจิตใจก็มีน้อยไม่เหมือนมนุษย์เรา

มนุษย์เรานี้โลก ตั้งหน้าตั้งตาโลกจริง ๆ ตั้งหน้าตั้งตาหลงจริง ๆ ตั้งหน้าตั้งตาหน้าด้านต่อชาติต่อบ้านเมืองจริง ๆ คือมนุษย์เราที่ไม่มีธรรมในใจ ไม่มีเบรคห้ามล้อ ให้กิเลสมันออกตีตลาดเตลิดเปิดเปิง ไม่มีคำว่าเบรคห้ามล้อ มีตั้งแต่คันเร่ง พวงมาลัย ตรงไหนจะฉิบหายมันหมุนตัวเข้าไป บ้านเมืองจะฉิบหายเพราะเหตุผลกลไก ด้วยอุบายวิธีของเราแบบไหนที่แยบยลที่สุด ซึ่งจะทำลายชาติให้ล่มจม มันจะเหยียบคันเร่งเข้าไป หมุนพวงมาลัยเข้าไปเลย แล้วแหกได้ ๆ

นี่เราพูดถึงเรื่องกิเลส ถ้าให้กิเลสออกหน้าออกตาแล้วฉิบหาย ตั้งแต่ส่วนย่อยคือตัวของเราเอง เราอย่าเข้าใจว่าเราจะเจริญนะ ทำโลกให้ฉิบหาย ตัวเราเป็นตัวฉิบหาย อยู่แล้วจะเอาความเจริญมาจากไหน มันต้องเป็นอันดับหนึ่งก่อน ถ้าไม่มีธรรมเป็นเบรคห้ามล้อแล้วเราอย่าอวดดีหนา ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเกินศาสนาธรรมของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ที่ปกครองโลก ให้ความร่มเย็นแก่โลกมานาน เราอยู่โลกไหน ถ้าอยู่ที่โลกนี้ควรจะยอมรับความจริงคือศาสนาธรรมที่แสดงความจริงมาสุดส่วน ตั้งกับตั้งกลับมาแล้ว นำมาปฏิบัติแก้ไขตัดแปลงตนเอง

เราอยู่คนเดียวไม่ได้นะ มนุษย์เป็นสัตว์พวก มหาเศรษฐีก็ต้องอยู่กับคนจน อยู่เฉพะมหาเศรษฐีไม่ได้ อย่าโอ้อวดว่าเราเป็นมหาเศรษฐี ไม่มีเครื่องหนุนมันเป็นไปไม่ได้นะ ต้นไม้ทั้งต้นมันสูงสง่างามขนาดไหนก็ตาม ปุ่มของมันที่เลี้ยงลำต้นมันออกจากพื้นดินนะ มันมีปุ่มเลี้ยงลำต้นของมันมันจึงชุ่มเย็น อันนี้เป็นมหาเศรษฐีอาศัยปุ่ม คือพวกที่บำรุงรักษา พวกลูกน้องพวกบริษัทรบริวร หรือเรียกว่าคนการคนงานมาช่วยสนับสนุนกัน นี่พวกปุ่ม ต่างอันต่างอาศัยซึ่งกันและกัน ผู้น้อยต้องอาศัยผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ต้องอาศัยผู้น้อย ต่างคนต่างอาศัยกัน

นี่มนุษย์ทั้งชาติ เราเป็นเอกคนเดียวได้หรือ มันก็ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน มองหน้ากันบ้าง แล้วอย่าประกาศให้ยมบาลเขาได้แตกจากความเป็นนายในนรก ว่าความตายไม่มี อย่างนี้เราอย่าประกาศนะ โลกนี้โลกเกิดตายเป็นของคู่กันมาก็ที่ก็กลับแล้ว แล้วใครจะมาแก้โลกนี้ว่าเกิดแล้วไม่ให้ตาย แก้ได้ไหม ถ้าแก้ไม่ได้ เราอย่าอาจหาญไปแก้บุญแก้บาป ว่าทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี เราอย่าไปลบไปล้าง ถ้าเรลบล้างความเกิดแล้วไม่ให้ตายไม่ได้แล้วนะ

เกิดแล้วต้องตายนี้เป็นหลักธรรมชาติ บาปกับบุญเป็นคู่เคียงกับผู้ที่เกิดนั้นตายนั้นแหละ ไม่ได้อยู่ที่ไหน เราอย่าเข้าใจว่าจะเลยเขตเลยแดนนี้ไป ธรรมเป็นหลัก ธรรมชาติที่ถูกต้องดีงาม นี่เราอยู่กับโลกเขา บาปเราทำได้ ทำไมความชั่วเราจะรับไม่ได้ บุญเราทำได้ ทำไมความดีเราจะรับไม่ได้ เราจะเสวยความชั่วเพราะบาปกรรมของเราไม่

ได้ เสวยความดีเพราะบุญกุศลของเราไม่ได้ นี่เป็นหลักธรรมชาติ ได้ด้วยกันเสมอกันหมด ใครจะลบให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

เราอย่าเข้าใจว่าเราจะไม่ตายในป่าช้า เราเป็นคนเก่งกล้าสามารถ มีความฉลาดรู้แหลมคม เป็นความเสกสรรปั้นยอ หลงลมตัวเอง ออกไปเหยียบประเทศชาติบ้านเมือง ผู้คนจำนวนมากน้อยให้แหลกเหลวไปหมด เราจะยกตัวของเราขึ้นพ้นจากความทุกข์ทั้งหลายให้เข้าสู่ความเป็นมหามงคลแก่นั่น ก็เท่ากับเราไปลบความตายไม่ให้ตายนั่นเอง มันเป็นไปได้ไหม เกิดแล้วไม่ต้องตาย โลกเขาตายเราอยู่คนเดียวค้ำโลก จะไม่ตายแต่เราคนเดียวเป็นไปได้ไหม เอาข้อนี้ไปยืนยันหลักธรรมชาติ

หลักธรรมชาตินี้ไม่ว่าสัตว์ว่าบุคคล เกิดแล้วต้องตาย ที่นี้หลักที่ขวางโลกที่จะทำลายโลกให้ฉิบหายวายพวงพร้อมกับตัวเองไปด้วยก็คือว่า เกิดตายก็จริง แต่โลกทั้งหลายเกิดแล้วตาย เราเกิดแล้วไม่ตาย นี่คือธรรมชาติที่ขวางโลก เมื่อขวางโลกแล้วทำลายโลกคือธรรมชาตินี้ ทำลายตัวเองไปพร้อมก็คือธรรมชาตินี้

อย่ากล้าอย่าหาญอย่าฝืนธรรมพระพุทธเจ้า ถ้าเรายังรักความสุขความทุกข์ในตัวของเราอยู่ปฏิเสธไม่ได้แล้ว เราอย่าไปปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ซึ่งจะต้องได้ผลเช่นเดียวกันกับเรื่องความสุขความทุกข์ ซึ่งมีอยู่ในร่างกายจิตใจเรา คนหนึ่ง ๆ สัมผัสความสุขความทุกข์ในหัวใจและร่างกายนี้ประจำทั่วหน้ากันหมด เราลบได้ไหม ความสุขความทุกข์ที่มีประจำร่างกายและจิตใจของเราแต่ละคน ๆ เราลบไม่ได้ เราลบได้ไหม ถ้าลบไม่ได้เราอย่าไปลบสิ่งที่พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว ท่านสอนตามหลักธรรมชาติที่ถูกต้องดีงามมาแล้ว เช่น เกิดแล้วต้องตาย ลบอย่างอื่นไปไม่ได้แน่ ต้องตายอย่างนั้น นี่อันนี้ความดีความชั่วมันก็มีอยู่กับผู้ทำ

แล้วเราอย่าเป็นมนุษย์ที่เกี่ยวข้องด้วยกันแล้วให้เห็นอกเห็นใจกัน ให้ฟังเสียงกัน มีขนาดไหนก็มีเถอะนำคนเรา กองสมบัติเงินทองเท่าภูเขาอีกตาม เวลาตายเรานั้นละตาย กองสมบัติไม่ได้ตาย กองสมบัติเหล่านี้ไม่ได้ไปนรกไม่ได้ไปสวรรค์ เรานั้นแหละเป็นผู้ทำดีทำชั่ว จะไปนรกและไปสวรรค์คือเราเป็นผู้ยืนยัน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงอาศัยเขา เราไปหลงลมเขาเฉย ๆ ว่าเรามีสิ่งนั้นสิ่งนี้ มาเสริมอำนาจปาเถื่อนของตัวเอง ให้สร้างความชั่วช้าลามก แล้วจมนรกได้คือเราเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นเขาไม่หลงไม่รู้กับเรานะ ความรู้ความหลงคือเราคนเดียว จึงต้องเอาศาสนาไปฟังกันชิมมนุษย์เรา

เป็นยังงั๊วชาวพุทธเรา เวลานี้หลงตาบวักก็นำศาสนาของพระพุทธเจ้า อารามนาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ องค์ธรรมทั้งแท่งออกประกาศสอนพี่น้องทั้งหลายแล้วเป็นยังงั๊ว ฟังกันว้ายังงั๊วบ้าง หรือจะยังเห็นดียิ่งกว่าเกิดแล้วไม่ต้องตาย นรกไม่มีนั้นหรือ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ประกาศกังวานมาก็กัปกัปปี้ว่าสิ่งเหล่านี้มีมา

ดั้งเดิม แล้วจะมีเราที่เลิศเลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าทั้งหลายไปว่า เกิดแล้วไม่ต้องตาย นรกไม่มี สวรรค์ไม่มีไม่ต้องไป ไม่ต้องสร้างความดี นรกไม่มี เอ้า สร้างลงไปความชั่ว นรกเราลบไว้หมดแล้วนี่ เป็นไปได้เหอ เราจะเก่งกว่าพระพุทธเจ้าไปที่ไหน ถ้าเห็นว่า เราไม่เก่งกว่าให้รีบแก้ไขตัดแปลงนะ เราเป็นลูกชาวพุทธ

คนชั่วมันก็คนเหมือนกัน คนดีก็คนเหมือนกันหัวใจดวงเดียวกัน แก้ไขตัดแปลง ให้เข้าสู่ระบอบอันดีงามเพื่อความสงบร่มเย็นแก่กัน ทำไมจะแก้ไม่ได้มนุษย์เรา ถ้าไม่เลยเปรตเลยผีเลยนรกอเวจีไปเสียเท่านั้นมันแก้ได้นะ ศาสนานี้เป็นศาสนาที่แก้เพื่อแก้ และแก้ได้ด้วย การทำความชั่วนี้เพื่อให้ล้มจม ๆ ได้ด้วยไม่ต้องสงสัยถ้าลงได้ทำให้เป็น ความเสียหายแล้ว จมไปได้ด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครเก่งกว่าใครละนะ มันอยู่กับเจ้าของ ทุกคนนั้นแหละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำศาสนานี้ไปปฏิบัติตัวเอง เพื่อส่วนรวม

ชาติไทยของเราไม่ใช่ชาติเล็กน้อย ชาติไทยนี้มีมานานเท่าไรแล้ว เราครอบครอง ได้รับความสงบร่มเย็นมาด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยพุทธศาสนามาเป็นเวลานานแล้ว อย่า พากันปล่อยวางนะ อย่างอื่นเรื่องกิเลสความโลภ ความโลเล ความโกรธ ราคะตัณหา นี่ คือพินคือไฟเผาโลก ถ้าบินไปตามมันแล้วฉิบหายด้วยกันหมด ตัวที่ว่าเก่ง ๆ นั้นแหละ ตัวจะฉิบหายมากที่สุดกว่าเขา อย่าไปกล่าวหาทูลหาชู้ต่อหลักความจริง ให้ปลอมเป็น อื่นไปไม่ได้นะ ตัวเราที่อวดตัวว่าจริงกว่าของจริงทั้งหลาย แล้วมันเป็นตัวจอมปลอมจะ ลงนรกนะ เอาละพูดเพียงเท่านี้วันนี้

วันนี้เทศน์รู้สึกเหนื่อย ถ้ามันพุ่งเป็นอย่างงั้นนะ ธรรมะนี่คือออกเป็นลม ลม ออกมันกระแทกเข้ามา ๆ หลายครั้งหลายหนก็กระเทือน เฉพาะอย่างยิ่งคือโรคหัวใจ คือการแสดงธรรมนี้ ถ้าพลังทางนี้ออกแรง ลมก็ออกแรง แล้วสะท้อนเข้ามา ๆ มา พลัง อะไร พลังธรรม พลังกิเลสที่ไหนวะ ว่างี้เลย เราพูดอย่างจ้ง ๆ อย่างนี้ ถ้าเป็นเรื่องของ โลกถ้าออกอย่างนี้แล้ว โลกพินาศนะ อย่างจ้ง ๆ นี่ผิง ๆ โลกพินาศเลย แต่ธรรมนี่ผิง ๆ เป็นน้ำดับไฟ ดับซ่า ๆ ดับยุบยอบ ๆ ลงไปเรื่อย

ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสียว่า ธรรมกับโลกเป็นคู่กันนี้มากี่กัปกี่กัลป์ ไม่มีเงื่อน ดันเงื่อนปลายนะ จะมีอย่างนี้ คือต้านทานกันไปตลอด เป็นแต่เพียงว่ามีมากมีน้อย มี หนักมีเบา ตามยุคตามสมัย กิเลสก็มียุคมีสมัย ถ้ายุคไหนสมัยใดที่พระพุทธเจ้า ศาสนา อื่นใดอย่ามาพูดเลย ต้องยกพระพุทธเจ้าเป็นอันดับหนึ่ง ทุก ๆ พระองค์ไปเลย ถ้าเวลา ศาสนาพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาปีนี้ เป็นน้ำดับไฟเริ่มขึ้นมาแล้ว แล้วกิเลสที่พินเป็นไฟ จะค่อยยุบยอบลง ๆ นี้เรียกว่าสมัยนี้ธรรมเจริญ สมัยนี้กิเลสอ่อนตัวลง มีเท่านั้นนะ จะ ให้ฉิบหายไม่ฉิบหาย

แล้วที่นี้เวลาธรรมอ่อนลง เช่นพระพุทธเจ้าปรินิพพานไป ผู้แนะนำสั่งสอนก็ผ่านไปๆ ถ้าหากยังโอวาท โอวาทกับตัวจริงคือผู้สอนนั้นมีน้ำหนักต่างกันอยู่นะ พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์ด้วย สอนด้วยพระองค์เองด้วย หนักร้อยเปอร์เซ็นต์ พระองค์ปรินิพพานไปเสีย สอนให้พวกเธอทั้งหลายให้พากันภาวนานะ ค่ะ แต่ไปถึงนี้ต้องไปเย็บหมอนเสียก่อน หมอนกำลังแตก มันต้องไปอย่างนั้นมันแย่งพระพุทธเจ้าเข้าใจไหม พวกหมอนแตก นี่ละถ้าพระพุทธเจ้าสอนไว้อย่างนั้น มันจะหลีกแบบนี้เข้าใจไหม ถ้าพระพุทธเจ้าว่า สุนี่ แล้วดีเลย มันก็ต้องหมอบนั่งภาวนา เข้าใจไหม สุนี่นั่นนะ นิทานต้องมาประกอบด้วยซิ

นี่ละการสอนด้วยปากกับการสอนด้วยตำรับตำราติดกันมากนะ ออกจากพระโอษฐ์พระพุทธเจ้านี้ผางร้อยเปอร์เซ็นต์ผิงๆ เลย พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็ตาม ร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วลงผิงๆ เลย ถ้าออกเป็นตำรับตำราไปอ่านแล้วก็อย่างว่า ไม่ค่อยมีน้ำหนักพอ แม้นั้นจะเป็นความจริงตามที่สอนไว้ก็ตาม แต่น้ำหนักมันก็ไม่เท่า ติดกันอย่างนี้

นี่ละเรื่องกิริยาของโลกของธรรมดั่งที่พี่น้องทั้งหลายได้เห็น คราวนี้เป็นคราวที่เราออกสนาม เราบอกบ้างๆ เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ว่าคราวนี้เป็นคราวที่ธรรมออกสนาม พี่น้องทั้งหลายอย่าตัดบอกตรงๆ เลย กิริยาที่ออกทางที่วงที่วิทางวิทยุเป็นส้อม เป็นเสียงกิริยาทำทางต่างๆ นี่เป็นกิริยาทำทางของธรรมออกสนาม ให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็น เพราะแต่ก่อนมานั้นเราเคยเห็นตั้งแต่กิเลสออกสนาม ซึ่งออกไปมาน้อยเพียงไร โลกพินาศเป็นลำดับลำดาไป เพราะความรุนแรงแผดเผาของกิเลส ที่นี้ธรรมออกสนามกิริยาทำทางรุนแรง แต่รุนแรงทำน้ำดับไฟเข้าใจไหม ต่างกันอย่างนี้ เป็นน้ำดับไฟสาตลงซ่าๆ นี้ดับลงๆ กิริยาทำทางเข้มแข็งก็เป็นพลังของธรรม ไม่ใช่พลังของกิเลส มันต่างกัน เข้าใจไหมละ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd